

Henvisninger

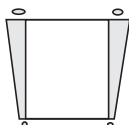
Lukas 17,11-19; *Alfa & Omega 4*, s. 218-223 og s. 298

Minnevers

«Min sjel, lov Herren, glem ikke alle hans velgjerninger! Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom.»

(Salmene 103,2-3)

Mål

At barna skal:

Vite at vi tilber Gud når vi er takknemlige overfor ham.

Føle et ønske om å la Gud høre deres lovprisning.

Gi respons ved å fortelle andre hva Gud har gjort for dem.

Den røde tråden

Vi tilber Gud ved å være takknemlige.

Hvor er de andre ni?

Månedens tema

Vi blir glade av å tilbe Gud

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Idet Jesus er på vei inn i en landsby, roper ti spedalske ut til ham for å be om nåde og helbredelse. Han ber dem om å vise seg for prestene. De handler i tro, og gjør det Jesus ber dem om. Slik blir de helbredet mens de er på vei til prestene. Bare én av dem, en samaritan, går tilbake til Jesus for å takke ham. Jesus blir både glad og trist. Glad fordi en av de som tidligere var spedalske, husker på å gi Gud æren, og trist fordi de andre ni ikke gjør det.

Denne leksen handler om tilbedelse

Tilbedelsen er vår respons på Guds nåde og kraft. Alle de spedalske fikk del i Guds nåde og hans helbredende kraft. Bare én av disse takket Gud for hans nåde ved å tilbe ham med pris og takk.

Lærerens «verdt å vite»

«De ble stående langt unna». Minst én autoritet konstaterer at når den spedalske stod i medvind i forhold til friske mennesker, skulle det minst være i underkant av 50 meter mellom friske og spedalske mennesker. Dette viser hvilken fullstendig isolasjon de spedalske levde i.

Da samaritanen vendte tilbake, sa Jesus: «Din tro har gjort deg frisk,» eller «din tro har frelst deg» (se Matteus 9,22; Lukas 8,48, 50; 7,50 for eksemplere på lignende utsagn fra Jesus). Dette kan bety at samaritanen også opplevde frelsen, og ikke bare det at han ble leget fysisk slik som de andre ni også ble.

Dekorering av rommet

Se lekse 9.

Program

Program **Minutter** **Aktiviteter** **Dette trenger du:**

Velkommen

Til alle
er kommet

Ønsk barna velkommen
ved døren. Har uken
vært fint/litt vanskelig?

Ingenting

1

Forberedende akt-
iviteter

Inntil 10
minutter

A. «Null tommeltott» -
stafett

B. Takk, Jesus

C. Takk på mange språk

Maskeringsteip eller bandasjer, sammen-
krøllet papir, penner/blyanter, papirark.
Rytmeinstrumenter, papir, blyanter, store
tegneark, tegnesaker, frankerte konvo-
lutter, linjert papir, skilt.
Kopi til hvert barn av liste med takk på
mange språk.

**Ditt
valg**

Sang og bønn*

Inntil 10
minutter

Fellesskap
Sang
Misjon
Kollekt

Bønn

Sangbøker
Barnas misjon
Bruk samme «kollektbøsse» som i
lekse 10

Bønnebok

2

Bibelfortellingen

Inntil 20
minutter

Opplev fortellingen

Vi leser Bibelen sammen

Bandasje, toalett papir

Bibler

3

Leksen i praksis

Inntil 15
minutter

Rollespill - situasjon

Ingenting

4

Del med andre

Inntil 15
minutter

Takkering

Ingenting

***Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.**

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan de har hatt det i løpet av uken som er gått – hva har vært fint/litt vanskelig? Hør om noen har noe å fortelle i forbindelse med leksen denne uken. La dem begynne med den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse

Materiell:

- Maskerings-teip, «plaster»-teip eller bandasjer
- Baller eller sammenkrøllet papir formet som baller
- Penn og papir til hvert lag

A. «Null tommeltott» - stafett

Det motiverer barna å gjøre denne aktiviteten som stafett; aktiviteten i seg selv vil gjøre at barna setter pris på at Gud har gitt dem tommeltotter.

Barna deles inn i par, for så å teipe fast hverandres tommeltotter til respektive håndflater. Parene danner lag, og disse har alle en lagleder. Hvis barna gir uttrykk for at stafetten er for enkel, ber du dem gjøre den med én hånd på ryggen.

Stafett med ball eller sammenkrøllet papir

Laglederen kaster en vanlig ball eller en «ball» av sammenkrøllet papir til den første som står i rekken. Denne tar imot, og kaster ballen tilbake til lagleder før han eller hun enten bøyer seg ned på huk til laget er ferdig, eller stiller seg bakerst i køen. Slik fortsetter stafetten videre, helt til den siste i rekken har kastet tilbake til laglederen.

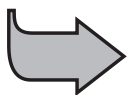
Underskriftsstafett:

Mens tommeltottene fremdeles er teipet til håndflatene, gir du lagene papir og penn. Laglederne skriver navnene sine, og gir så penn og papir videre til nestemann i rekken. Alle skriver navnet sitt på papiret etter tur. Den som er sist i rekken, gir papiret til læreren.

Gjenta stafetten uten å teipe tommeltottene.

Oppsummering

Spør: **Hvordan kjennes det å kunne bruke tommeltottene igjen? Si: Spedalske mister ofte fingre og tær. Sykdommen angriper den syke slik at man mister følelsen i fingrene og tærne, slik at disse kan bli skadet uten at man legger merke til det. Sår som danner seg i en skade, spiser etter hvert bort deler av både fingre og tær. Hvordan tror dere det var for en spedalsk som mistet en finger? Tenk dere hvordan det må ha vært å kunne bruke hendene sine igjen! Hva kan vi prise Gud for i dag? Det å prise Gud, er en flott måte å tilbe ham på.** Les Salmene 9,2 og 3 høyt. **Det er dette «Den røde tråden» handler om i dag. La oss si den sammen:**

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Materiell:

- Rytmeinstrumenter
- Papirark, blanke og linjerte
- Tegnesaker
- Store tegneark
- Konvolutter og frimerker
- «Skilt»

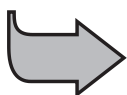
B. Takk, Jesus

Arranger flere «stasjoner» rundt i rommet der barna kan prise Gud. Sett et skilt på veggen ved hver stasjon der barna kan se hvilken type aktivitet de kan gjøre der.

nummer	Skilt	Dette trenger du:	Aktivitet
1	Musikknoter	Rytmeinstrumenter papir og blyanter	Barna lager sin egen lovsang med utgangspunkt i Salmene 9,2 og 3 og melodien «Pris ham, pris ham, alle barn i verden»
2	Fargestifter	Store tegneark, tegnesaker	Barna lager dekorative plakater som henges opp rundt i rommet. Ordet «takk» er med på plakaten, gjerne på et annet ord enn norsk dersom det måtte passe. (Se listen nedenfor.)
3	Konvolutt med frimerke	Blyanter (eventuelt tegnesaker – til de som ikke vil/kan skrive), linjert og blankt papir, konvolutter og frimerke	Barna skriver til en venn eller slektning og forteller om hva Gud har gjort for dem. (Alternativ: Barna tegner noe Gud har gjort for dem.)
4	Hatt	Ingenting	Barna lager en liten sketsj der folk takker i forskjellige situasjoner: Takk, tusen takk, takk skal du ha, hjertelig takk, mange takk, jeg er svært takknemlig for..., det var snilt av deg, etc.

Oppsummering

Når tiden er ute, samler alle seg for å vise det de har laget og for å prise Gud med det. Les Salmene 103,2 og 3 høyt. Si: **Når vi tilber Gud og priser ham, blir vi fylt av glede. Gud blir glad for at vi priser ham. Det å prise Gud er å fortelle ham hvor takknemlige vi er. Å prise Gud er å tilbe ham. I dag skal vi lære at:** (la barna gjenta «Den røde tråden» sammen med deg)

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Materiell:

- En kopi til hvert barn av denne listen med forskjellige måter å si takk på flere språk

C. Takk på mange språk

Norsk: Takk
Engelsk: Thank you
Spansk: Gracias
Hindi: Dhan-nya-wadh (døn-ja-vahd)
Fransk: Merci
Afrikaan: Dankie
Kinesisk – Mandarin: Hsiah hsiah
Filipinsk – Ta-galog: Selemat po
Ghana – Twi: Meda wase
Japansk: Arigat Gozaimasu
Tysk: Danke
Arabisk: Shukran

Si: Det er mange måter å takke på, både i ord og med ting vi kan gjøre for å vise takknemlighet. La oss se på listen dere har fått med ordet «takk» på mange forskjellige språk. Nå prøver vi sammen å takke på tolv forskjellige språk! (Er andre språk enn de på listen representert i klassen, tar dere også med disse.)

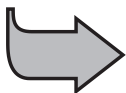
Oppsummering

Si: Gud er vant til å høre «takk» på mange forskjellige språk. Hver dag hører han «takk» på mange, mange språk. La oss sørge for at Gud ofte får høre at vi priser ham på vårt språk.

For å runde av kan klassen synge sangen »Pris ham, pris ham» mens de synger «takk» på det ene språket etter det andre. For eksempel slik:

Thank You, merci, gracias, selemat po.
Danke, Gud. Dhan-nya-wadh
Thank you, merci, gracias, meda wase.
Arigat, hsiah hsiah.

Si: La oss si «Den røde tråden» for i dag sammen...

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken (fint eller litt vanskelig), alt ettersom hva de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). Sett av tid til å snakke sammen om ukens lekse. Ønsk besøkende spesielt velkommen, og fortell alle hva de heter. Marker fødselsdager og andre viktige begivenheter.

Forslag til sanger

- «Er du glad og du vet det, si amen!»
- «Gud, vi takker deg» (*Barnas Lovsang nr. 39 a og b*)
- «Takk min Gud for hele meg» (*Barnas Lovsang nr. 132 a og b*)
- «Takk, Gud, for dagen» (*Barnesangboka nr. 226*)
- «Du har to øyne» (*Barnas Lovsang nr. 154 a og b*)
- «Kjære Gud» (*Spre Gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas misjon.*»

Kollekt

Be en bønn til Gud om at han må velsigne pengene slik at flest mulig kan få lære om ham, og bli like takknemlige som denne klassen er. Bruk samme «kollektbøsse» som forrige gang. Fortell barna noe nytt om den divisjonen som kommer til å motta kollekten den 13. sabbaten dette kvartalet.

Bønn

Bruk klassens bønnebok. Skriv ned det barna ønsker å be spesielt for, eller takk for problemer som er blitt løst. (Se lekse 8.) Oppmuntre barna til å delta i bønnen med en setning der de takker Gud for noe han har gjort for dem i løpet av uken.

2 Bibelfortellingen

Å oppleve bibelfortellingen

Når du forbereder denne interaktive fortellingen, legger du en av dine egne hender i bandasje eller toalettpapir. Når du snakker om spedalske, holder du denne armen opp. Gi barna i klassen hver sin lengde toalettpapir. Denne surrer de rundt en av hendene sine, mens de holder den på plass med tommelen. Når du snakker om Jesus, gjemmer du den bandasjerte hånden din bak ryggen.

Forklar barna at når de hører følgende ord, svarer de med å gjøre som følger:

Ord de lytter etter:

Bandasjerte hender

Dette gjør de:

Holder opp de «bandasjerte» hendene sine.

Ord de lytter etter:

Spedalsk eller spedalske

Dette gjør de:

Holder opp de «bandasjerte» hendene sine; roper: «Uren! Uren!»

En dag da Jesus var på vei inn i en landsby sammen med disiplene sine, kom ti SPEDALSKE (*Uren! Uren!*) imot ham. De ble stående langt unna og ropte: «Jesus, mester, miskunn deg over oss!» (*Be barna om å gjenta dette etter deg som ekko.*)

(*Ha de bandasjerte hendene bak ryggen igjen.*) Jesus så seg rundt, og fikk øye på de ti mennene. Han så de BANDASJERTE HENDENE deres. (*Hold opp de bandasjerte hendene.*) Langt borte så Jesus også de falleferdige skurene der mennene bodde. Folkene som var sammen med Jesus la også merke til de samme tingene. «SPEDALSKE,» (*Uren! Uren!*) mumlet disiplene. De ventet for å se hva Jesus kom til å gjøre. (*Ha de bandasjerte hendene bak ryggen.*)

SPEDALSKHET (*Uren! Uren!*) er en sykdom som forandrer hudfargen og fjerner følelsen i huden. Sykdommen begynner i fingre og tær, og noen ganger til og med i ansiktet. Fordi spedalske mister følelsen der sykdommen har angrepet, skader de ofte fingre og tær. Slik blir det stygge betennelser i sårene som til slutt spiser bort noe av

den syke delen av kroppen. Alt de spedalske kunne gjøre, var å BANDASJERE HENDENE sine. (*Hold opp de bandasjerte hendene.*)

Ingen ønsker å være i nærheten av en SPEDALSK (*Uren! Uren!*) av frykt for å bli smittet av SPEDALSKHET (*Uren! Uren!*). Derfor måtte de rope «uren!» for å advare folk slik at de kunne holde seg på god avstand fra de syke.

Det triste synet av disse ti SPEDALSKE (*Uren! Uren!*) rørte ved det kjærlige hjertet til Jesus. Derfor ropte han til dem. «Gå og vis dere for prestene!» (*Ha de bandasjerte hendene bak ryggen.*)

I et lite øyeblikk var kanskje mennene skuffet over Jesus. Hvorfor gikk han ikke bort til dem for å helbrede dem der og da? Men så forstod de hvorfor han ikke hadde gjort det. Han sendte dem til prestene.

De som var SPEDALSKE (*Uren! Uren!*) visste at mose-lovene krevde at de måtte vise seg for prestene for å kunne være sammen med andre mennesker igjen, etter at de var blitt helbredet. Prestene var nemlig de som best visste hvordan sykdommen kunne gjenkjennes, og om en person var spedalsk eller ikke. Når prestene ikke kunne se noe tegn til SPEDALSKHET (*Uren! Uren!*) på dem, ville alle andre ønske dem velkommen tilbake inn i landsbyen. Først da kunne de dra tilbake til familiene sine og bo sammen med dem igjen.

«Hva er det vi venter på?» har de kanskje spurt hverandre. Så snudde de seg og løp haltende til den nærmeste synagogen. Fillene føk fra de BANDASJERTE HENDENE (*hold opp de bandasjerte hendene*) deres.

Mens de løp, fikk de følelsen tilbake i føttene. De rev fillene av de BANDASJERTE HENDENE (*vent til alle har fått revet toalettpapiret av hendene sine*) sine. De var virkelig helbredet! Da de så dette, løp ni av mennene enda forttere – og nå haltet de heller ikke mer! Den tiende stoppet og snudde. Han løp tilbake til Jesus.

Denne mannen var en samaritan. Han var dobbelt ulykkelig. Han ble utstøtt fordi han var samaritan, og han ble utstøtt fordi han var SPEDALSK (*Uren! Uren!*). Tenk på det, på begge måter ble han behandlet som uren!

Samaritanen ønsket også like inderlig som de andre å bli erklært frisk av prestene, men likevel hadde han snudd for å løpe tilbake til Jesus. Han knelte ved føttene til Jesus.

«Takk» hvisket han. Så takket han igjen, denne gangen med høyere stemme: «Takk, takk, takk!»

Øynene til Jesus skinte. Det var så få mennesker som ble hos ham for å dele sin takknemlighet med ham. Så få mennesker takket og tilbad ham når de var blitt helbredet.

«Ble ikke alle ti helbredet?» spurte Jesus. «Hvor er de andre ni? Var det ingen andre enn denne fremmede som kom tilbake for å gi Gud æren?»

Jesus så på samaritanen og sa: «Reis deg og gå hjem! Din tro har frelst deg.» Gleder strømmet gjennom hjertet hans. Han tilbad Gud ved å være takknemlig!

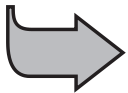
Oppsummering

Si: Hvordan var den spedalske samaritanen blitt behandlet av menneskene i landsbyen? (Som om han var så skitten at de ikke engang kunne være borti ham.)

Hva gjør foreldrene deres for dere når dere er syke? (Kjenner på pannen, tar temperaturen, legger dynen godt omkring, serverer mat på sengen.) **Hvordan ville dette være annerledes om dere hadde blitt spedalske den gangen Jesus levde på jorden?** (Kunne verken bli tatt på eller ta på noen annen; en måtte ta vare på seg selv.)

Den gangen Jesus levde på jorden vet vi at de spedalske ble behandlet som skitne og urene – ingen ville ta i dem eller ha noe med dem å gjøre. Finnes det noen som blir behandlet slik nå for tiden? Hvilke mennesker er i så fall det? (Uteliggere, veldig fattige mennesker, folk som har AIDS, barn som er HIV positive etc. – forklar om nødvendig kort om HIV og AIDS.)

Hvordan tror dere det ville være hvis noe som fikk dere til å virke skitne og urene ble tatt bort fra dere, slik at dere kunne være som alle andre mennesker igjen? Hva ville dere få lyst til å gjøre? (Le, feire, prise Gud.) **Gud er så god mot oss. Han har frelst oss fra synd. Synd er verre en spedalskhet. Hva kan vi gjøre for å vise Gud at vi er glade for alt han har gjort for oss? La oss si «Den røde tråden» sammen:**

**VI TILBER GUD VED Å
VÆRE TAKKNEMLIGE.**

Vi leser Bibelen sammen

Be tre frivillige barn (eller voksne om det ikke er mange nok barn som kan/vil lese) lese bibelfortellingen slik den står i Lukas 17,11-19. Del opp versene som skal leses på følgende måte:

Én har «fortellerrollen» og leser versene 11, 12 og 13 – første del, 14 første og siste del, 15,16 og 17 – første del og vers 19 første del.

En annen leser det de spedalske sier: vers 13 – siste del.

Den tredje leser det Jesus sa: versene 14 – siste del, 17, 18 og 19 – siste del.

Når barna har lest versene, ber du ham eller henne som hadde fortellerrollen om å lese vers 16 om igjen. Skriv følgende på flip-over, tavle eller et stort ark: Den spedalske som takket Jesus var _____ (samaritan). Be barna om å fylle inn det som mangler.

Del klassen inn i to grupper, hver med sin voksne medhjelper. Gi hver gruppe en av følgende henvisninger.

Si: Jødene likte ikke samaritanene, men det gjorde Jesus. Fortell hvilke samaritaner vi hører om i to andre bibelfortellinger:

Lukas 10,30-37 (Den barmhjertige samaritan)

Johannes 4,4-9 (Den samaritanske kvinnen ved brønnen)

3 Leksen i praksis

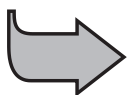
Situasjonsrollespill

Hjelp klassen din med å lage et rollespill over følgende situasjon:

Si: **Du kommer inn og er kjempevarm og tørst. Læreren din gir deg noe å drikke. Hva gjør du da?** (Drikker det; sier takk.) Spør: **Hvem var det egentlig som gav deg vannet? Bør vi takke Jesus også?**

Oppsummering

Si: **Alt det gode som skjer med oss gir oss en mulighet til å tilbe Gud. Vi må alltid huske å takke ham, fordi...**

VI TILBER GUD VED Å VÆRE TAKKNEMLIGE.

4 Del med andre

Materiell:

- Et stort ark/plakat der du har skrevet Salmene 103,2-3 med store bokstaver.

Takkering

Be barna om å sette seg i en ring rundt deg. Les Salmene 103,2-3 sammen. Du sier så det første ordet i Salmene 103,2-3. Følg så klokkenes retning ringen rundt ved at hvert av barna legger til det neste ordet i versene. Hvis noen hopper over et ord, må hele gruppen begynne på nytt. (Skulle det vise seg at det samme barnet bommer mer enn et par ganger, hjelper du selvsagt til på en naturlig måte, og gruppen går videre med leken.) Fortsett til gruppen har fullført hele verset.

Bli sittende i ringen. Denne gangen sier alle én ting de setter pris på eller beundrer med sidemannen til venstre for seg. De som får komplementet uttrykker så sin takknemlighet til Jesus fordi han har hjulpet dem eller har gitt dem denne egenskapen.

For eksempel:

Person A: Jeg synes Karen er flink til å spille fotball.

Karen: Jeg takker Gud fordi han har gitt meg gode ben, og en far som lærer meg å sparke riktig.

Oppsummering

Be barna om å huske på å takke andre mennesker for det de gjør for dem. Be dem også om å huske å gi Gud æren når de får ros av andre. Minn dem på at det å gi Gud æren og å takke ham, er en god måte å tilbe ham på.

Gjenta «Den røde tråden» før dere avslutter:

Henvisninger

Lukas 17,11-19; Alfa & Omega, s.218-223 og s.298

Minnevers

«Min sjel, lov Herren!
Glem ikke alle hans velgjerninger! Han tilgir all din skyld og leger all din sykdom.» (Salmene 103,2-3)

Den røde tråden

Vi tilber og ærer Gud ved å være takknemlige

Hvor er de andre ni?

Har du hatt vannkopper? Hvis du har hatt det, måtte du sikkert være hjemme fra skolen i mange dager. Om du hadde gått på skolen mens du fremdeles holdt på å få utslett, ville nok flere andre barn ha blitt smittet av deg. Det er fordi vannkopper er smittsomt – folk kan lett bli smittet av den som har dem. I leksen denne uken skal vi høre om ti menn som hadde en smittsom sykdom.

En dag gikk Jesus og disiplene til Jerusalem. Veien gikk langs grensen mellom Galilea og Samaria. Akkurat idet de skulle til å gå inn i en landsby, ropte 10 menn på dem. «Jesus, mester, miskunn deg over oss!»

Jesus så seg rundt. Han så de falleferdige skurene som de spedalske hadde bygget seg. Han så de spedalske som var kledd i filler, og bandasjene som var tullet rundt føttene og hendene deres. Med det samme visste Jesus at disse mennene var spedalske.

Da Jesus så ansiktene deres, rørte det ved hans kjærlige hjerte. De bønnfallende hendene de strakte ut viste hvor inderlig de ønsket å bli helbredet. De spedalske hadde hørt om Jesus. De visste at han hadde helbredende kraft. De lengtet etter at han skulle ta på dem og gjøre dem friske.

Når de første sårene ble synlige på huden til en som var spedalsk, måtte han eller hun vise seg for presten. Presten så nøye på sårene, og sendte så personen bort. Etter at en bestemt tid var gått, måtte personen gå tilbake til presten. Hvis såret ikke hadde forandret seg, og håret på huden der såret var hadde forandret farge, avgjorde presten at personen var uren. Personen var spedalsk.

De spedalske måtte leve og bo et godt stykke utenfor landsbyen. De hadde ikke lov til å dra tilbake til familiene sine hvis ikke sårene var blitt borte. De spedalske fikk ikke bare sår på hender og føtter, de mistet

også følelsen i dem. Selv om de spedalske håpet og håpet, forsvant aldri sårene – de ble ikke friske av sykdommen.

Disse ti spedalske, alle menn – ni jøder og en samaritan – våget å håpe igjen da de strakte ut hendene sine og ventet på Jesus.

«Gå og vis dere for prestene!» ropte Jesus. I et lite øyeblikk var kanskje de spedalske skuffet. Men så skjønte de det. Jesus sendte dem til presten.

De spedalske visste at en av lovene Gud hadde gitt Moses, var at spedalske som lurte på om de var blitt friske måtte vise seg for presten. Hvis presten kunne erklære dem for helbredet, ville resten av landsbyen ønske dem velkommen tilbake. Da kunne de igjen få bo sammen med familiene sine.

«Hva venter vi på?» har de sikkert spurt hverandre idet de allerede var på vei for å finne presten. Mens de løp, kom følelsen tilbake i hendene og føttene deres. De var virkelig blitt helbredet!

Samaritanen ville også gjerne til presten så fort som mulig sammen med de andre, for å bli erklært helbredet. Likevel snudde han og løp tilbake til Jesus. Han takket og priste Gud mens han knelte for Jesu føtter.

«Takk,» hvisket han. Så, høyere: «Takk, takk, takk!» Øynene til Jesus skinte. Svært få av de han hjalp var virkelig takknemlige. Han så etter de ni jødene som skyndte seg nedover veien. «Ble ikke alle ti rene?» spurte Jesus trist. «Hvor er de andre ni? Var det ingen andre enn denne fremmede som kom tilbake for å gi Gud æren?»

Så snudde Jesus seg mot samaritanen og sa: «Reis deg og gå hjem! Din tro har frelst deg.» Glede fylte mannens hjerte. Han tilbad og æret Gud ved å være takknemlig!

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Besøk et pleiehjem eller et sykehus med familien din. Les bibelfortellingen «Hvor er de andre ni?» i lekseheftet ditt mens dere er der. Kanskje kan dere invitere en av pasientene til å høre på fortellingen? Forsøk så å fortelle historien med dine egne ord. Les minneverset ditt i Bibelen for en som er syk.

Søndag

● Les fortellingen fra lekseheftet, gjerne som andakt, slik den står i Bibelen i Lukas 17,11-19. Lag en liten gave til en som er syk. Skriv minneverset ditt på innpakningspapiret. Be en voksen om å hjelpe deg slik at du enten får levert gaven selv, eller at den blir sendt i posten.

● Spill, syng, nynn eller lytt til sangen «Jeg har fått hender» (*Barnas Lovsang nr. 162*)

Mandag

● Les Lukas 7,15 – gjerne som familieandakt. Hvorfor tror du Lukas nevner at den tiende spedalske var en samaritan? Les Apostlenes gjerninger 10,34-35. Hvorfor er du takknemlig for disse versene? Har du en venn fra et annet land? Hva er hennes eller hans navn? Finn landet vennen din kommer fra på et kart.

● Tegn rundt hånden eller foten din og klipp ut tegningen. Skriv minneverset ditt på hånden/foten du har klippet ut. Forsøk å lære første halvdel av det.

Tirsdag

● Musikkinstrumenter blir ofte brukt til å prise Gud. Spør noen i familien din om å hjelpe deg med å lage et blåseinstrument. For å gjøre det, kan dere finne fram et papp-rør (som for eksempel fra en kjøkkenrull, en toalett-papir-rull eller noe lignende). Fest en bit bakepapir til den ene enden med en strikk. Nynn en av yndlings-sangene dine om Jesus inn i det nye «instrumentet» ditt. Be en i familien din om å lese minneverset for deg mens du «spiller» på blåseinstrumentet ditt.

● Les Romerne 1,21-22. Der leser du om hva som kan hende med hvem som helst som glemmer å takke Gud for hans velsignelser.

Onsdag

● Fortell om en gang du var veldig syk. På hvilken måte lignet eller lignet ikke din sykdom på spedalskhet? Hvem

hjalp deg til å bli frisk? Be en bønn til Gud der du takker for den hjelpen du fikk da du var syk, og også for at du nå har god helse. Dersom du er syk nå når du har denne leksen, kan du og familien din gjerne be for deg på en helt spesiell måte. Gud har alltid omsorg for oss! Gjør gjerne dette sammen med en familieandakt.

● Bruk utklippet du lagde av en hånd eller en fot, og forsøk å lære resten av minneverset utenat.

Torsdag

● Les Lukas 17,17. Hvor mange spedalske var det som ikke takket Jesus? Hvorfor tror du at de ikke takket ham? Nedenfor kan du skrive ned tre ting som du er takknemlig for:

● Takk Jesus i bønn, gjerne akkurat nå. Prøv å forestille deg at du er ved Jesu føtter akkurat som den takknemlige mannen som var blitt helbredet fra spedalskhet.

● Spør en i familien din om å si annethvert ord av minneverset, med en liten pause etter hvert ord. Forsøk å si det ordet som kommer etter hvert av ordene den andre sier.

Fredag

● Prøv dere på en «lovssangsmaraton» som familieandakt i kveld! Det gjelder å synges lovsanger uten å stoppe. La det gå på rundgang å bestemme hvilken sang dere skal synges. Prøv å starte neste sang med en gang dere er ferdige med den forrige. Fortsett til dere ikke kan komme på flere sanger sammenhengende! Les Salmene 138,1 og 145,1 som en bønn til Gud.

● Begynn å føre en «velsignelse-bok». Gjør det slik at dere skriver ned velsignelser familien din har opplevd gjennom uken, gjerne som en del av andakten fredag kveld. Når dere ønsker å skrive ned noe spesielt som skjedde, skriver dere ned hvilken ukedag og dato det var. Dere kan selvfølgelig også skrive ned gode ting dere har opplevd gjennom uken som ikke nødvendigvis knytter seg til et nøyaktig tidspunkt. Når dere har snakket sammen om hvilke velsignelser dere har opplevd og skrevet disse i boken, kan dere ta hverandre i hendene. Takk Jesus for det gode han har latt dere oppleve. La gjerne alle i familien få takke for noe, slik at alle er med i bønningen.

● Si minneverset høyt, helst utenat, og la familien din være med å si det sammen med deg.